

РЕШЕНИЕ

№ 474

гр. П., 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20225220103895 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.318 и сл.от ГПК.

Производството е образувано по постъпила искова молба от И. Т. К., ЕГН *****, адрес: гр. П., ул. „Т.“ № 13, чрез адвокат Е. П. от АК П., със съдебен адрес: гр. П., ул. „П. М.“ №11, против К. А. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Р. А.“ № 45, като моли съда да постанови решение, по силата на което да прекрати гражданския брак между страните поради настъпило в него дълбоко и непоправимо разстройство, като сезира съда с искане за прекратяването му по вина на съпругата. След прекратяване на брака се иска съпругата да носи предбрачното си фамилно име И.. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че с ответницата сключили граждански брак на 17.12.2010 г.. Сочи, че от брака си нямат деца. Излага твърдения, че след сключването на брака били щастливи. След няколкогодишно съжителство съпругата започнала да се държи странно и неадекватно понякога. Не се интересувала от нищо и не му обръщала никакво внимание. Впоследствие установил, че тя е започнала да взима наркотици, които я карали да става съвсем различен човек, от този за който се оженил. Въпреки многократните му разговори с нея по темата и настояването му да спре с дрогата, тя не го направила и продължила. Сочи, че проблемите и с наркотиците се задълбочили.

Фактическата раздяла настъпило през 2017г., когато съпругата без предварително предупреждение заминала за Германия заедно с брат си. Ищецът напуснал дома им и се върнал в собствения си. Оттогава нямал никаква връзка с ответницата.

Смята, че бракът е лишен от съдържание и е дълбоко и непоправимо разстроен и следва да бъде прекратен по вина на ответницата.

В проведеното съдебно заседание ищецът се явява лично и с адвокат Е. П. от АК П., като моли съда да уважи исковата молба и да прекрати брака. Изяснява причината поради,

която отношенията между страните се влошили и се разделили фактически.

В срока по чл. 131 от ГПК ответницата К. А. К. депозира отговор, чрез адвокат Б. от АК П., назначена в качеството ѝ на особен представител.

Счита, че искът е допустим. Излага твърдения, че бракът следва да се прекрати по вина и на двамата съпрузи.

Предоставя на съда да прецени дали ответницата да запази брачното си фамилно име.

В проведеното съдебно заседание при редовност на призоваването ответникът не се явява. За него се явява адвокат Б. от АК П., назначена в качеството ѝ на особен представител. Моли съда да прекрати бракът между страните, като счита, че е налице съвина.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

На 17.12.2010 г. страните сключили граждански брак в гр. П., с акт за граждански брак № 0468 от 17.12.2010 г., видно от приложеното удостоверение за граждански брак на общ. П..

По делото са разпитани свидетелите С. Р. К. – майка на ищеца и Н. В. А.

От показанията на С. К. се установява, че страните се разделили през 2016 г., като причината била, че ответницата употребявала наркотици, в резултат на което започнала да се държи неадекватно. Споделя, че това го разбрала от техни близки. Посочва, че през 2017 г. ответницата заминала за чужбина и оттогава нейният син не е осъществявал никакъв контакт с нея.

От показанията на свидетеля Николай Ангелов се установява, че познава страните. Споделя, че от преди 6-7 годни за разделени. Посочва, че преди раздялата държането на ответницата било неадекватно, както и че е изчезнала и не знае къде се намира.

Съдът кредита показанията на свидетелите като логични, последователни и подкрепящи се от събраните по делото доказателства. При анализа на показанията на свидетелката К. съдът съобрази и разпоредбата на чл.172 ГПК.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от правна страна:

Районен съд П. е сезиран с обективно кумулативно съединени иски, както следва: брачен иск с правно основание чл.49, ал.3 СК за прекратяване на брака на страните с развод, поради дълбоко и непоправимо разстройство на същия по вина на съпруга и небрачни иски с правно основание чл.53 СК.

Съгласно чл.49, ал.1 СК всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Правото на развод е субективно потестативно право,

което се поражда от осъществен/и факт/факти, които са довели до такова състояние на брачната връзка, при което тя е лишена от предписаното ѝ от закона дължимо съдържание. Бракът е правоотношение, което означава комплекс от взаимни права и задължения. Неизпълнението на задълженията от страна на единия или двамата съпрузи, независимо от процесуалната им роля на ищец и ответник, макар и неподлежащи на принудително осъществяване, има своята санкция в пораждаване на правото на развод.

От коментираните по-горе доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен. Същият не се характеризира с изискваното от закона съдържание за една нормална брачна връзка и в отношенията между съпрузите не съществува присъщата на тази връзка общност от духовни, морални, биологични и икономически елементи. Между съпрузите са налице отношения на неразбирателство, като съпрузите трайно не изпълняват задълженията си, вменени им с разпоредбите на чл.14, чл.15 и чл.17 СК. Бракът между тях не изпълнява своята социална функция и запазването му би било вредно за съпрузите, между които не съществува физическа и духовна близост, изчезнали са чувствата на обич, взаимност и привързаност. Установи се от събраните доказателства, че фактическата раздяла между страните е от повече от шест години, както и че отношенията между съпрузите са влошени.

Съдът, за да се произнесе на основание чл.49, ал.3 СК по въпроса за вината, съобрази, че страните най-малко от около шест години не съжителстват заедно и не поддържат брачна връзка. Настъпилата фактическа раздяла безспорно е довело до разрушаване на брачната привързаност, взаимното доверие и разбирателство и разкъсване на брачната връзка, но от значение, в контекста на повдигнатия спор, са причините за разстройството на брачните отношения и дали същите са следствие от поведението на двамата съпрузи или само на единия от тях. С оглед събраните по делото доказателства, съдът счита, че вина за разстройството на брачните отношения има съпругата, която с поведението си – употребата на наркотични вещества, според необорените показания на свидетелите, както и нейното заминаване за ФР Германия през 2017 г., е довела до дълбокото и непоправимо разстройство на брака между страните. В оборване на твърденията на ищеца не бяха ангажирани никакви доказателства от ответника.

Съдът не следва да коментира въпроса относно ползването на семейното жилище, тъй като съобразно разпоредбата на чл.56, ал.1 СК когато от брака на съпрузите няма навършили пълнолетие деца, съдът се произнася по въпроса за ползването на семейното жилище след развода, само ако има изрично искане от някой от съпрузите с жилищна нужда. В случая липсва такова искане от страните по делото.

По отношение на искането с правна квалификация чл.53 СК направено от ищеца.

Съгласно нормата на чл.53 СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. Тълкуването на разпоредбата налага извод, че съдът следва да е сезиран с искане съпругът, който при сключване на брака е променил фамилното си име да възстанови предбрачната си фамилия. При липсата на такова искане и с оглед нормата на

чл.326 ГПК, която изисква съдът изрично да се произнася по въпроса за фамилното име, което съпрузите ще носят, следва да се постанови съпругата К. А. К. да продължи да носи брачното си фамилно име. Обстоятелството, че ищецът е направил изрично искане за възстановяване на предбрачното име на съпругата му е ирелевантно.

Изрично в исковата молба е посочено, че ищцата няма претенция за подялба на движими и недвижимо имущество между страните. Не са изложени и твърдения за претендиране на издръжка от съпругата.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят и сторените от него разноски в общ размер на 1240 лева.

На основание чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, РС П. определя окончателна държавна такса за развода в размер на 50 лева. В този смисъл ответникът следва да заплати и сумата от 35,00 лева, представляваща допълнителна държавна такса по допускане на развода /при определяна на размера, който следва да заплати ответницата, съдът съобрази, че при завеждането на делото е внесена ДТ в размер на 40 лева, т.е. с 15 лева повече./.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА с развод, сключения на 17.12.2010 г. с акт за граждански брак № 0468 от 17.12.2010 г. на общ. П. граждански брак между И. Т. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Т.“ № 13 и К. А. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Р. А.“ № 45 , като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на съпругата К. А. К..

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл.53 СК, във връзка с чл.326 ГПК, след прекратяване на брака К. А. К. да носи брачното си фамилно име **К.**.

ОСЪЖДА К. А. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Р. А.“ № 45 , да заплати на И. Т. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Т.“ № 13 , сумата в размер на 1240 лева, сторени разноски в производството.

ОСЪЖДА К. А. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Р. А.“ № 45, да заплати по сметка на Районен съд П., допълнителна държавна такса по бракоразводното производство в размер на 35,00 лева /тридесет и пет лева/.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните пред Окръжен съд П..

Съдия при Районен съд – П.: _____